

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

XLII. Ad Aglasiam. Filius meus Apodemius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

*Velata
virgines.*

Matt. 15.

Pf. 22.

* offeri-
mus.

* eventi-
landa.

Eccles. 10

valet. Vos dona transmittitis : nos epistolas
mittimus gratiarum. Ita tamen, ut quia vela-
rum virginum munus est, aliqua in ipsis munifi-
lis esse mysteria demonstramus. Saccus orationis
signum atque jejuniij est. Sella, ut foras pedes
non moveat. Cerei, ut accenso lumine spe-
cietur adventus. Calices, mortificatione
carnis ostendunt, & semper animum ad ma-
riū preparatum. Calix quippe Domini
brians quam præclarus est? Quod autem & m-
tronis* offertis muscaria parva, parvis anima-
bus* ventilandis, elegans significatio est, debe-
luxuriam citò restringi, quia muscæ morituræ
olei suavitatem exterminant. Hic typus sit virgi-
num, hæc figura matronarum: in perversum
cet, munera vestra convenient. Sedere aptum
otiosis, in sacco jacere pœnitentibus, calices ha-
bere potantibus. Licet & propter nocturnos ma-
tus, & animos semper malo conscientia formi-
dantes, cereos quoque accendisse gratum sit.

*XLII. Hieronymus Algasia. Initium est responsionis
ad quæstiones, quas Algasia miserat explican-
das, ejusq; pium studium laudat.*

Pf. 44.

Filius meus Apodemius, qui interpretationem
nominis sui, longâ ad nos veniēs navigatione
signavit, & de Oceanilittore, atque ultimis Gal-
liarum finibus, Româ præteritâ, quæsitit Bethle-
hem: ut inveniret in ea cœlestem panem, & satu-
ratus eructaret in Domino, ac diceret: Eructavit
cor meum verbum bonum, dico ego opera mea
regi: detulit mihi in parva schedula maxime
qua-

questiones, quas à te datas mihi tradendas diceret. Ad quarum lectionem intellexi studium Reginae Saba in te esse completum: quæ de finibus terræ sapientiam venit audire Regis Salomonis. Non quidem ego Salomon, qui & ante se, & post se cunctis hominibus præfertur in sapientia: sed tu regina appellanda es Saba, in cujus mortali corpore non regnat peccatum: & quæ ad Dominum totâ mente conversa, audies ab eo: Convertere, convertere Sunamitis. Etenim Saba in nostra lingua conversionem sonat. Simulque animadverti, quòd quæstiuncula tuæ de Evangelio tantum, & de Apostolo propositæ, indicant te veterem scripturam aut non satis legere, aut non satis intelligere, quæ tantis obscuritatibus & futurorum typis involuta est, ut omnis interpretatione egeat: & porta Orientalis, de qua verum lumen exoritur, & per quam Pontifex ingreditur & egreditur, semper clausa sit: & soli Christo pateat, qui habet clavem David, qui aperit, & nemo claudit: claudit, & nemo aperit: ut illo referante introeas cubiculum ejus, & dicas: Introduxit me Rex in cubiculum suum. Propterea satis miratus sum, cur purissimo fonte vicino neglecto, nostri tam procul rivuli fluente quæseris: & lomis aquis Siloe, quæ vadunt cum silentio, desideres aquas Sihor, quæ turbidis seculi hujus vitijs sordiantur. Habes isthic sanctum virum * Aletum * Aletum presbyterum, qui vivâ (ut ajunt) voce, & prudenti disertoque fermone possit solvere quæ requiris: nisi fortè peregrinas merces desideras: & pro varietate gustûs, nostrorum quoque condimentorum te alimenta oblectant.

D 6

Alij

3. Reg. 10.

3. Reg. 3.

Rom. 6.

Cant. 6.

Scriptura obscura.

Ezec 40.

Apo. 3.

Cant. 1.

Esai 50.]

* Aletum * Aletum

Alijs dulcia placeant, nonnullos subamara de-
stant: horum stomachum acida renovant, illorum
falsa sustentat. Vidi ego nauseam, & capitis ve-
* quod. riginem antidoto, * quæ appellatur *ringa*, sanari,
& juxta Hypocratem contrariorum con-
traria esse remedia. Itaque nostram amaritudinem
illius nectareo melle curato, & mitte in
Exod. 15. ra lignum crucis: senilemque pituitam juvenem
austeritate compece, ut possis læta cantare.
Pf. 118. Quam dulcia gutturi meo eloquia tua, super
meliori meo.

XLIII Hieronymus Marcella. Respondet obtrectatoribus, seq; purgat, quod à Græcis & Hebræis literis quadam jam recepta in sua versione Bibliorum Latina mutavit,

Post priorem epistolam, in qua de Hebræis
verbis pauca perstrinxeram, ad me reper-
perlatum est, quosdam homunculos mihi studere
se detrudere, cur adversum auctoritatem veterum,
& totius mundi opinionem, aliqua in Evangelij
emendare tentaverim. Quos ego cum per
sem meo jure contemnere (Asino quippe lyra
perfluere canit!) tamen ne nos superbiæ, ut facerent,
solent, arguant, ita responsum habeant: non ad
hebetis me fuisse cordis, & tam crassæ rusticitatis
(quam illi solam pro sanctitate habent, piscato-
rum se discipulos asserentes, quasi idcirco sancti
sint, si nihil scierint) ut aliquid de Dominicis
verbis aut corrigendum putaverimus, aut non di-
nitus inspiratum: sed Latinorum codicum veritate
sitatem: quæ ex diversitate librorum omnium
cod